

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1986-1987

6 JANUARI 1987

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**inzake de rassendiscriminatie
en het zionisme**

(Ingediend door de heer Beysen)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 10 december 1948, stelt « dat de miskenning en de verachting van de rechten van de mens geleid hebben tot gruweldaden die het geweten der mensheid in opstand brengen, en dat het ontstaan van een wereld waarin de mensen vrij zullen mogen spreken en geloven, bevrijd van vrees en van ellende, als de hoogste menselijke verzuchting uitgeroepen werd. »

Dikwijls wordt terecht de miskenning van deze grondbeginselen aangeklaagd bij internationale instanties.

In heel wat landen worden de principes van de verklaring inderdaad over het hoofd gezien. Opvallend is het wel, dat juist deze landen als aanklagers optreden tegen leden van de joodse gemeenschap, een volk dat, tijdens Wereldoorlog II zeker het grootste slachtoffer is geweest van miskenning van de Rechten van de Mens.

De Resolutie 3379, die op 10 november 1975 door de algemene vergadering van de Verenigde Naties werd goedgekeurd, is een voorbeeld van in het oog springende dubbelzinnigheid. Zij beroept zich o.m. op de besluiten van een conferentie van niet-gebonden landen, gehouden in 1975 te Lima. Deze conferentie keurde een Politieke Verklaring goed om de internationale vrede en veiligheid nauwer toe te halen en veroordeelde het zionisme als zijnde een bedreiging voor de wereldvrede.

Zionisme heeft niets gemeen met racisme, noch beoogt het de wereldvrede te verstoren.

Zionisme is de beweging onder de joden die streeft naar een terugkeer van de joden naar Zion (Palestina) en de

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1986-1987

6 JANVIER 1987

PROPOSITION DE RESOLUTION

**relative à la discrimination raciale
et au sionisme**

(Déposée par M. Beysen)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La Déclaration universelle des droits de l'homme, adoptée le 10 décembre 1948 par l'Assemblée générale des Nations Unies, dispose que « la méconnaissance et le mépris des droits de l'homme ont conduit à des actes de barbarie qui révoltent la conscience de l'humanité et que l'avènement d'un monde où les êtres humains seront libres de parler et de croire, libérés de la terreur et de la misère, a été proclamé comme la plus haute aspiration de l'homme ».

C'est à juste titre que la méconnaissance de ces principes fondamentaux est régulièrement dénoncée auprès d'instances internationales.

Dans nombre de pays, les principes de la Déclaration sont en effet foulés aux pieds. Il est néanmoins étonnant que ce soient précisément ces pays qui dénoncent des membres de la communauté juive, un peuple qui a certainement eu le plus à souffrir de la méconnaissance des droits de l'homme au cours de la seconde guerre mondiale.

La Résolution 3379, qui a été adoptée le 10 novembre 1975 par l'Assemblée générale des Nations Unies, est un exemple d'ambiguïté manifeste. Elle se fonde notamment sur les conclusions d'une conférence des pays non alignés qui s'est tenue à Lima en 1975. Cette conférence a adopté une Déclaration politique visant à renforcer la paix et la sécurité internationale et a condamné le sionisme en tant que menace pour la paix universelle.

Le sionisme n'a rien de commun avec le racisme et ne vise pas à troubler la paix mondiale.

Le sionisme est le mouvement ayant pour objet le retour du peuple juif en Palestine (à Sion) dans un Etat juif

stichting daar van een joodse gemeenschap (1). Met de oprichting van een staat Israël in 1948 heeft het zionisme veel aan betekenis verloren. Maar het anti-zionisme heeft daarvoor niets van zijn strijd lust prijsgegeven. Aangemoedigd door de Sovjet-Unie, heeft het integendeel zijn aanvals kracht nog opgevoerd. Hoe ongelooflijk ook, zionisme werd bestempeld als een kapitalistische, imperialistische en kolonialistische beweging!

Resolutie 3379 gaat eveneens uit van deze bewust verkeerde voorstelling van het zionisme. Zij bestempelt zionisme immers als een vorm van racisme en rassen-discriminatie. Dit is betreurenswaardig doch niet verwonderlijk wanneer men de lijst nagaat van de landen die de resolutie goedkeurden: op de 72 vertegenwoordigers die een ja-stem uitbrachten bevonden zich deze van het Oost-blok alsook deze van de Arabische landen. De westerse democratieën, de Verenigde Staten en Canada, bevonden zich bij de 35 tegenstemmers.

Men mag wel stellen dat, liever dan de gemoederen in het Midden-Oosten tot bedaren te brengen, deze resolutie de tegenstanden nog heeft aangewakkerd. Bovendien heeft ze niet alleen een onjuist maar ook een verkeerd beeld van het zionisme trachten te geven. De godsdienstige tegenstellingen werden daardoor nog opgedreven.

Het past dat de Kamer haar mening in verband met dit belangrijk probleem zou kenbaar maken en dat zij, zoals andere parlementen in de wereld, haar afkeuring ten opzichte van de stelling aangenomen in resolutie 3379 zou verkondigen.

E. BEYSEN

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Kamer van Volksvertegenwoordigers:

- overwegende dat alle landen die de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens hebben ondertekend, zich aan de bepaling hiervan moeten houden;
- overwegende dat resolutie 3379 van de Verenigde Naties verkeerdelijk zionisme met racisme gelijkstelt;
- betreurt dat de Verenigde Naties dergelijke resolutie hebben goedgekeurd;
- is er van overtuigd dat de resolutie het tot stand komen van een vergelijk in het Midden-Oosten bemoeilijkt;
- meent dat resolutie 3379 een volkomen verkeerde voorstelling geeft van het zionisme en dat zij het anti-semitisme nog aanwakkert;
- vraagt dat de Belgische vertegenwoordiger in de Verenigde Naties dit probleem weer ter sprake brengt en de nietigverklaring van resolutie 3379 zou bepleiten.

11 december 1986.

E. BEYSEN
W. CORTOIS
E. DE GROOT
A. DENYS
E. FLAMANT
A.-M. NEYTS-UYTTEBROECK
G. SPROCKEELS
W. Taelman
P. VANDERMEULEN
F. VERMEIREN

(1) *Grote Winkler Prins Encyclopedie*. Deel 24, blz. 562

reconstitué (1). Depuis la création de l'Etat d'Israël en 1948, le sionisme a beaucoup perdu de sa signification, mais l'antisémitisme n'a pas faibli pour autant. Stimulé par l'Union soviétique, il est au contraire devenu plus incisif encore. Aussi incroyable que cela puisse paraître, le sionisme a été qualifié de mouvement capitaliste, impérialiste et colonialiste!

La Résolution 3379 se fonde également sur cette image dénaturée du sionisme. Elle considère le sionisme comme une forme de racisme et de discrimination raciale. C'est regrettable, mais pas étonnant lorsque l'on sait que parmi les 72 pays qui ont approuvé la résolution, il y a les pays du bloc de l'Est et les pays arabes. Les démocraties occidentales, les Etats-Unis et le Canada figurent parmi les 35 pays qui ont voté contre la résolution.

On peut affirmer que cette résolution a exacerbé les oppositions plutôt que d'apaiser les esprits au Moyen-Orient. Elle a en outre tenté de donner du sionisme une image non seulement fautive mais aussi déformée et a dès lors avivé les antagonismes religieux.

Il importe que la Chambre fasse connaître son point de vue sur cet important problème et qu'elle exprime, à l'instar d'autres parlements dans le monde, sa réprobation à l'égard de la thèse retenue dans la Résolution 3379.

PROPOSITION DE RESOLUTION

La Chambre des représentants,

- considérant que tous les pays qui ont signé la Déclaration universelle des droits de l'homme sont tenus d'en respecter les dispositions;
- considérant que la Résolution 3379 des Nations Unies assimile à tort le sionisme au racisme;
- déplore que les Nations Unies aient adopté une telle résolution;
- est convaincue que cette résolution rend plus difficile la recherche d'un compromis susceptible de résoudre le problème du Moyen-Orient;
- estime que la résolution 3379 donne une image tout à fait erronée du sionisme et qu'elle attise encore l'antisémitisme;
- demande que le représentant de la Belgique aux Nations Unies évoque à nouveau ce problème et qu'il plaide en faveur de l'annulation de la résolution 3379.

11 décembre 1986.

(1) *La Grande Encyclopédie Larousse*, 18e volume, p. 11142.